Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26856
Copyright: Admont, Benediktinerstift

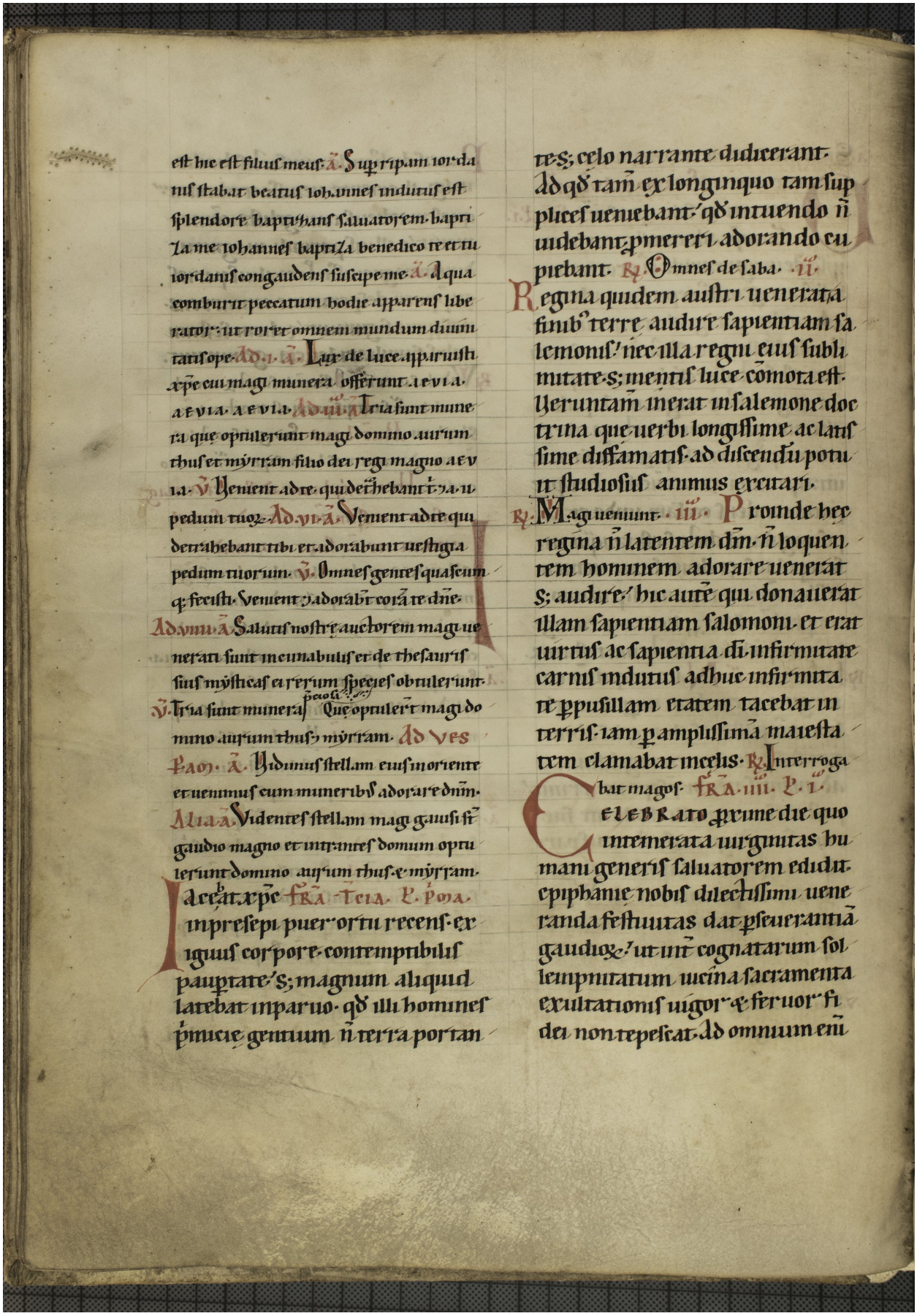

est hic est filius meus. ā. Sup ripam iorda
nis stabat beatus iohannes indutus est
splendore baptizans saluatorem. bapti
za me iohannes baptiza benedico te et tu
iordanis congaudens suscipe me. ā. A qua
comburit peccatum hodie apparens libe
rator: ut roret omnem mundum diuini
tatis ope. Ad. i. ā. Lux de luce apparuisti
xp̄e cui magi munera offerunt. a e v i a.
a e v i a. a e v i a. Ad. iii. ā. Tria sunt mune
ra que optulerunt magi domino aurum
thus et myrram filio dei regi magno a e v
i a. v̄. Venient ad te qui detrahebant t̄ ꝯ a. u
pedum tuoꝝ. Ad. vi. ā. Venient ad te qui
detrahebant tibi et adorabunt uestigia
pedum tuorum. v̄. Omnes gentes quascum
q; fecisti. Venient ꝯ adorabūt corā te dn̄e.
Ad. viii. ā. Salutis nostre auctorem magi ue
nerati sunt in cunabulis et de thesauris
suis mysticas ei rerum species obtulerunt.
v̄. Tria sunt munera p̄ciosa. Que optulerūt magi do
mino aurum thus ꝯ myrram. Ad ves
pam. ā. Vidimus stellam eius in oriente
et uenimus cum muneribus adorare dn̄m.
Alia ā. Videntes stellam magi gauisi sūt
gaudio magno et intrantes domum optu
lerunt domino aurum thus & myrram.

Iacebat xp̄c. Fr̄a. t̄cia. p. p̄ma.
in presepi puer ortu recens. ex
iguus corpore. contemptibilis
paupertate. s; magnum aliquid
latebat in paruo. qd̄ illi homines
p̄micie gentium n̄ terra portan
te s; celo narrante didicerant.
Ad qd̄ tam̄ ex longinquo tam sup
plices ueniebant. qd̄ intuendo n̄
uidebant. p̄mereri adorando cu
piebant. ℟. Omnes de saba. ii.

Regina quidem austri uenerata
finib⁹ terre audire sapientiam sa
lemonis. nec illa regni eius subli
mitate. s; mentis luce cōmota est.
Veruntam̄ inerat in salemone doc
trina que uerbi longissime ac latis
sime diffamatis. ad discendū potu
it studiosus animus excitari.
℟. Magi ueniunt. iii. Proinde hec
regina n̄ latentem dn̄m. n̄ loquen
tem hominem adorare uenerat
s; audire. hic autē qui donauerat
illam sapientiam salomoni. et erat
uirtus ac sapientia dī. infirmitate
carnis indutus adhuc infirmita
te ꝑpusillam etatem tacebat in
terris. iam ꝑ amplissimā maiesta
tem clamabat in celis. ℟. Interroga
bat magos. Fr̄a. iiii. p. i.

Celebrato ꝓxime die quo
intemerata uirginitas hu
mani generis saluatorem edidit.
epiphanie nobis dilectissimi uene
randa festiuitas dat ꝑseuerantiā
gaudioꝝ. ut int̄ cognatarum sol
lempnitatum uicina sacramenta
exultationis uigor & feruor fi
dei non tepescat. Ad omnium enī